

مسئولیت اساسی پدر و مادر در تربیت فرزندان

بزرگترین مسئولیت و رسالت پدران و مادران پرورش دانایی و عقل فرزندان خود است و بسیاری از خانواده‌ها در پرورش دانایی و رشد عقلی فرزندان خود قاصر هستند.

خبیگرزاری مهر- بزرگترین مسئولیت و رسالت پدران و مادران پرورش دانایی و عقل فرزندان خود است و بسیاری از خانواده‌ها در پرورش دانایی و رشد عقلی فرزندان خود قاصر هستند.

بسیاری از بدبختی‌های انسان معلول جهل و نادانی اوست. بسیاری از مشکلاتی که متوجه فرزندان می‌گردد این طور نیست که پدران و مادران خواهان این مشکلات برای فرزندان خود هستند بلکه بسیاری از پدران و مادران آشنایی با تربیت فرزندان خود ندارند و ناخواسته بسیاری از دشواری‌ها و ندانم‌کاری‌ها را به دلیل آگاه نبودن از موضع تربیت برای کودکان خود به وجود می‌آورند بزرگترین مسئولیت و رسالت پدران و مادران پرورش دانایی و عقل فرزندان خود است و بسیاری از خانواده‌ها در پرورش دانایی و رشد عقلی فرزندان خود قاصر هستند.

مطالعه آیات قرآن این واقعیت را آشکار می‌سازد که تنها انسان‌های عاقل هستند که نشانه‌های پروردگار متعال را که در آسمان‌ها و زمین پراکنده است دیدار می‌نمایند. خداوند متعال در سوره بقره آیه 269 می‌فرماید "به درستی که در آفرینش آسمان‌ها و زمین و گردش شب و روز، نشانه‌هایی برای صاحبان خرد وجود دارد.

برای رسیدن به عالی‌ترین درجات انسانی باید عقل و خرد را پرورش داد. رسول خدا(ص) فرمودند "همه خیرات و کمالات نصیب کسی می‌شود که عقل خود را رشد داده باشد".

پس با این وجود پدران و مادرانی که فاقد کمالات انسانی هستند چگونه می‌توانند این رسالت سنگین و اساسی را به عهده بگیرند؟ پس با توجه به این امر خانواده‌ها باید بکوشند آگاهی خود را در مورد رشد و پرورده ساختن عقل و خرد فرزندان خود بیشتر کنند و این امر را در زندگی بسیار مهم و اساسی تلقی کنند و در این مورد هرگز غفلت نکنند و خود راهنمایی خوب و دقیق برای فرزندان خود باشند و نباید در هر جریانی نظرات خود را به فرزندان تلقین کنند و پس از راهنمایی و ارشاد در برخی از موارد لازم و ضروری تصمیم‌گیری را به خود کودکان واگذار نمایند.

در ابتدای امر پدر و مادر راه رفتن را به کودک خردسال خود آموزش می‌دهند و این کار به صورت موقتی بوده پس از گذشت زمان خود کودک به راه رفتن می‌پردازد و دیگر نیازی به پدر و مادر ندارد و مستقل می‌شود در حالی که در بسیاری از خانواده‌ها دختران و پسران فاقد قدرت تصمیم‌گیری بوده و نمی‌توانند در برخورد با دشواری‌ها و مشکلات با قاطعیت و اعتماد به نفس موضع خود را مشخص نمایند. این گونه افراد همیشه در سردرگمی هویت به سر می‌برند و همه این اشتباهات به عهده پدران و مادران است که عقل و خرد آنها را پرورش ندادند.

پدران و مادران باید در حد معمول و متعارف به راهنمایی و ارشاد فرزندان خود بپردازند ولی به تدریج باید بکوشند که این راهنمایی‌ها توسط فکر کردن خود کودک انجام گیرد تا عقل و دانایی او رشد پیدا کند.

پدران و مادران باید توجه داشته باشند که همیشه در خدمت فرزندان خود قرار ندارند و باید به کودکان خود فرصت دهند که روی پای خود ایستاده و متکی به خود باشند. عقل و منطق ایجاب می‌کند که راهنمایی‌ها و ارشاد والدین باید در حد ضروری و لازم صورت گیرد و فرزندان خود را باید تشویق کنیم تا با استعداد از فکر و دانایی خود دشواری‌ها زندگی خود را حل نموده و به صورت غیرمستقیم قوه تفکر و خرد خود را پرورش دهند و به کار بیاندازند و این کار در محیط خانواده و با کمک پدر و مادر موثر خواهد بود و باید بکوشیم که فطرت و عقل کودکان را بیدار ساخته برای تقویت این روحیه در کودکان راهکارهایی موثر خواهد بود که به آنها اشاره می‌نماییم.

1- در برخی از مسایل زندگی و خانوادگی از نظر خواهی کودکانمان استفاده کنیم چون با این کار کودکان به فکر و رای خود اعتماد پیدا

می‌کنند. باورشان می‌شود که می‌توانند موثر باشند و از اندیشه و خرد خود استفاده نمایند.

2- حل برخی از مسایل را به عهده خود آنان واگذار نماییم تا در صورت ضرورت زندگی آنها را به فکر کردن وادار سازد.

3- برای فرزندانمان سوالاتی را مطرح نماییم تا آنها به فکر و خرد خود رجوع کنند و به پاسخگویی بپردازند.

4- برنامه‌هایی را طراحی کنیم و در اختیار فرزندان خود قرار دهیم که آنها را به فکر کردن وادار سازد.